

MOVE

Made by ConCom Safety

Februar 2012

The Creation of an industry
Mick Upton

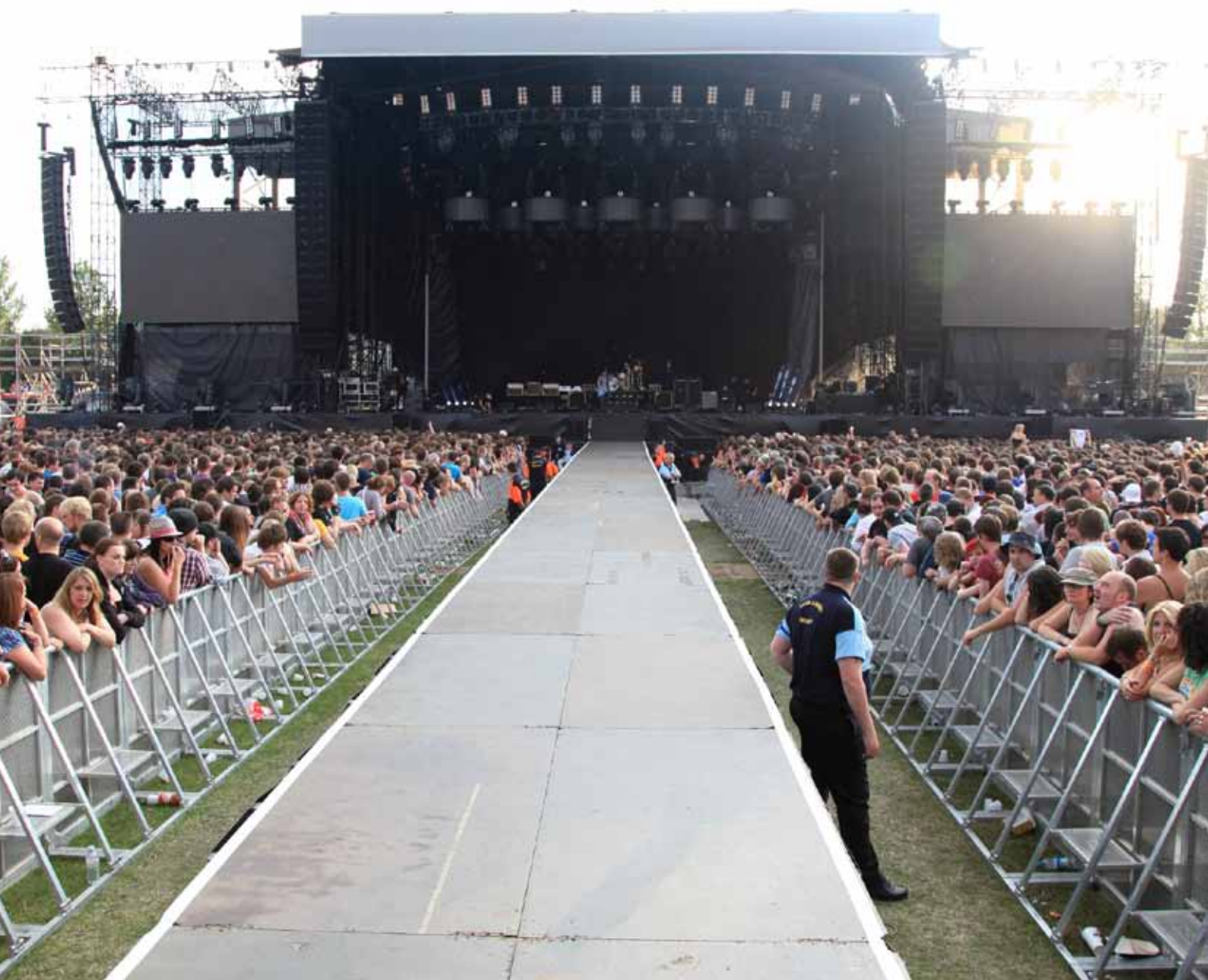
The Evolution of Crowd Barriers
Cees Muurling

Summerdays Festival i Schweiz
Johnny Jønsson

En hilsen fra Helvede!
Jeppes Nissen

Fodbold er ikke det rene anarki
Lars Hintze

Crowd dynamics
Keith Still

What's in it?

Leder Morten Therkildsen	4
The Creation of an industry Mick Upton	6
Fodbold er ikke det rene anarki Lars Hintze	8
Crowd dynamics Keith Still	10
Historien om VEGA Eva Therkildsen	12
The Evolution of Crowd Barriers Cees Muurling	14

18	En hilsen fra helvede! Jeppe Nissen
22	Summerdays Festival i Schweiz Johnny Jonsson
28	Det siger loven / Tillykke til...
30	Mötorhead i VEGA Visti Iversen
31	Hvad er moshing?

Move's Redaktion:

Sofie Dahl - Layout og redaktion

Eva Therkildsen - Redaktion

Forslag, tips og idéer:

move@concomsafety.dk

Prepared for the future

In 1839 Abraham Lincoln said; "We know nothing of what will happen in future, but by the analogy of experience."

I just returned from a couple of days in company with event safety people from most of Europe. We were discussing what goes on in the industry, what is the best way to learn from the incidents that has been, and not least of all; how we can help each other to create the safest surroundings for our audience.

We have been looking at what has happened through the history and with our shared experience, looking at what we can expect in the future. In this way we can be well prepared for the most challenging incidents.

In Brian Toft's book "Learning from Disaster" he describes how the culture in an organization can mean the difference

of learning from history and plan ahead or just await the next accident, and not have any contingency plans ready. Since ConCom Safety started in 2006, the employees have been a part of creating a culture of speaking open-minded about what we can improve. We evaluate with the purpose of improving ourselves and learn from our errors.

We started with Live Nation as the only customer, and were lucky to receive lots of challenges from them and as time went on, I got a clear sense that I had to improve my own knowledge. I became aware of the possibility of studying Crowd Safety Management on academic level in England. The education was challenging, but with the help from especially The Head of Security in Live Nation, I got the necessary background knowledge to complete the education.

An academic degree in event safety might sound strange for most people. Not so long ago someone said to me; "Exactly what is it you need to learn in order to stand in a door?" But event safety has proven to be more than just standing in a door.

Crowd Safety Management is defined as systematic planning, and supervision, of orderly movement of crowds. This means that providing event safety is somewhat more complex than standing in a door. You have to evaluate risk and possible incidents and create action plans on how to minimize the problems and especially how to handle negative incidents of both small and

large scale. It is about documentation, crowd psychology, crowd dynamics, management principles, expected incidents and a lot more. You have to learn from other incidents and accidents in the past and bring it into your own planning. We believe that Lincoln's thoughts about using experiences will help us to learn from the past at prepare for the future.

This in specific is the reason why ConCom Safety is now starting a magazine about Crowd Safety Management. We want to utilize the network that we have got from international socializing; participating in seminars, education and active knowledge sharing to gather interesting and relevant articles which can improve the knowledge of the reader.

Now and in the future ConCom Safety must be a part of improving the mindset of the industry, both at home and abroad. At the same time we wish to enhance our social culture in the company by setting focus on our own employees and their experiences.

I hope that you feel that Move has something to offer, and there is something new, intriguing and different that can be a part of improving and motivating you in your field of work.

Morten Therkildsen
CEO, ConCom Safety

Move er lavet til ConCom Safetys medarbejdere, samarbejdspartnere og kunder samt andre der har interesse i crowd safety management. Move bringer artikler om de mange forskellige aspekter af branchen, og fungerer tillige som intern kommunikation i virksomheden.

International Safety Training Association

ISTA IS BRINGING EVENT SAFETY TO A HIGHER STANDARD

In order to provide the highest standard of event safety training, companies from Denmark, Norway, Finland, Switzerland and Germany have created an international joint cooperation of training academies.

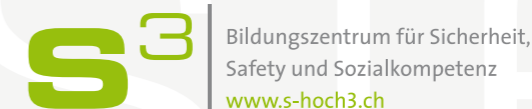
By sharing training ideas, knowledge and experience the companies are committed to drive the European event safety standards to a higher level.

If you are a private person, a company providing event safety or for other reasons interested in event safety you can contact the representatives of ISTA in order to get the highest standard of education and training. The representatives will assist you in choosing the right courses from the wide range of training available, or courses designed for your specific needs.

Choosing a member of ISTA, The International Safety Training Association, you are guaranteed to get event safety training based on high level of experience mixed with international academic knowledge.

INFORMATION

www.ibit.eu
www.festsec.fi
www.s-hoch3.ch
www.sossecurty.no
www.eventskolen.dk

Mick Upton has worked to improve the standards of Crowd Safety Management for four decades. His work in research and education has earned him numerous awards from the industry, and he may be considered as the Founding Father of Crowd Safety Management. Today, Mick is retired but is still involved in the development of the industry and he tells Move about his experiences.

The creation of an industry

I have been privileged to have worked in what is now called the leisure security industry for over fifty years. I use the term 'privileged' because I have been allowed to witness first hand the transformation of what was once a loose collection of club bouncers to become an industry that provides professional crowd management specialists that hold a university degree. During my years in the industry I was fortunate enough to travel the world; firstly protecting the rich and famous then as a crowd manager of major events. Following my retirement I was invited to write crowd safety management and VIP protection courses at Buckinghamshire New University where I subsequently became the founder of the Centre for Crowd Management and Security Studies.

A Stripper and a Sailor

My first job in the industry was as a 17 year old doorman at a Soho club. At the time strip clubs in the Soho area of London had a bad reputation but the money offered was very good and I must confess that a job that involved working with naked women did have a certain appeal to a 17yr old so I reported for work. The club itself was on the first floor and of course I found myself on the door at street level, not a glimpse of a naked female. Nevertheless all went well until the night that a large group of sailors paid a visit. Suddenly I heard screams from the club and I rushed upstairs to find the Royal Navy laughing at a hysterical stripper. I discovered that during her act the stripper had turned her back to the crowd and bent over. She was on a very low stage and one sailor decided it would be fun to take a plastic flower from the front of the stage and poke

it up her rear. Not wishing to tackle a room full of sailors head on, I announced loudly that I had phoned for the military police (MPs). MPs had a fearsome reputation for cracking heads at that time and this caused the navy to dash out of the club. When the manager returned from the pub he was not impressed, he fired me for losing all his paying customers!

Working with The Beatles

Disillusioned with the security industry I went off to join the army. On completion of my military service I returned home to find that rock 'n' roll had evolved to become 'beat music' and groups were having serious problems with stage invasions by excited fans. I was offered work first with the Beatles and then with other famous acts of the day. There were no front of stage barriers in the sixties and I regularly experienced stage invasions at ballrooms with easily accessible low stages. The venue would usually position a line of security staff immediately in front of the stage but this was obviously crude and confrontational. Some groups only rehearsed a fifteen minute act because they knew that the stage would be invaded and the show stopped.

A more frightening situation however was to arrive with the band at a low stage venue to discover that the local promoter had installed a barrier constructed from flight cases. A flight case barrier system was normally a desperate last minute attempt to protect the stage and needless to say these systems normally collapsed by the second song leaving security staff to battle with hundreds of highly excited young people intent of invading the stage.

Concert promoters at larger venues built barriers from scaffolding that were usually braced back to the stage that was also constructed from scaffolding. Security teams could now defend the stage from within a barrier system but it could be a frightening experience to stand on a stage that was being slowly pushed backward by crowd pressure on the barrier.

Stage invasions were solved to a large extent by demountable barrier systems that were first introduced by John Mulder who developed the name famous Mojo barrier. Mojo systems are portable and can easily be erected and dismantled on site. Front of stage was not the only problem however. Promoters in the seventies were now presenting outdoor shows that attracted mass crowds and I found myself working on events at home and abroad. These festivals often ran non stop for 24 hours consequently it was difficult to arrange staff rest breaks. Even when staff was on rest they could not sleep because of the sound system. There was also a problem finding enough staff for events as up to eight hundred people might be needed. I solved this problem by asking the army to help. The military agreed to let serving soldiers work for me; they also let them provide their own catering and tent accommodation.

The Lighter Side of Touring

Touring did have its funny moments. With all the electrical equipment on stage it is normal practice to have fire extinguishers available. On an AC/DC tour we played the Queens Hall, Leeds, where the venue manager decided to go out for a drink just before show time and unfortunately

“Some groups only rehearsed a fifteen minute act because they knew that the stage would be invaded and the show stopped.”

Photo above: Mick Upton has worked as a VIP close protection operative. His client included politicians, foreign diplomats and high profile people from the world of entertainment. Here Mick is seen with David Soul at the filming of the TV show Starsky and Hutch (1975).

Photo left: Live Aid, Monsters of Rock, Moscow Peace Festival, Sydney Olympic Games are some of the productions that Mick Upton worked at. He also worked with major bands like Beatles and Queen. The photo shows Mick with Jon Bonham from Led Zeppelin in 1980.

he locked the extinguishers in his office. Rather than cancel the show the Fire Officer allowed us to position a security guard on the office with instructions to break down the door to get the extinguishers if there was a fire on stage. At the end of their act the band played the 1812 overture and the singer shouted FIRE to signal the firing of two mock cannons on stage. On hearing this shout the security guard smashed down the office door, grabbed the extinguishers and to the surprise of both the band and the audience, ran onto the stage ready to attack the flames. There was a European youth culture at the time that believed that all festival events should be free and I did in fact work on at least two major free events; the Rolling Stones Hyde Park 1969 concert (estimated 500,000 attendance) and a Queen 1986 concert also at Hyde Park (estimated 80,000 attendance). At the Queen concert I was called to the front of stage pit to speak to a member of the public that wished to make a complaint. This man complained to me

that it was unfair that some people had not paid for a ticket. When I explained to him that it was in fact a free concert I discovered that a ticket tout was standing at the park gates asking people if they intended going to the concert. If they answered yes, he sold them a raffle ticket that he said would allow admission!

Creating an Industry

My interest in crowd safety began in 1974. That year I was working as a member of the protection team for the actor singer David Cassidy following an FBI report that a gang intended to kidnap him. At his concert at the White City Stadium, London, a young woman died in a crowd crush in front of the stage. This terrible accident set me thinking about crowd safety management. There was no crowd safety training courses available at that time however; consequently learning was a long process of research. I recorded my research in notebooks which I later used as the basis for training courses that I put together.

Planning for crowd safety at an event of any size requires skill and dedication and for many years all crowd managers had to learn by experience. When I created a university crowd management degree course I was not presuming to train these people, they already had the skill and dedication.

My intention was to establish a credible award that would demonstrate that crowd managers were highly professional people. I was told by many people at the start that nobody would be interested in the course but the first one was filled immediately by UK practitioners. Following courses have been attended by practitioners from many countries; the course now claims over one hundred graduates and we have moved on to create a BA honours program. None of this would have been possible of course without the dedication of those that attended the course. I have been privileged to know and work with these people; they are truly creating an industry.

Som fodboldkontrollør i ConCom safety, særdeles aktiv fodboldfan og næstformand for en officiel fanklub, fortæller Lars Hintze;

“Fodbold er ikke det rene anarki”

“Med risiko for allerede fra starten at blive sat i bås og kaldt ‘hooligan’, så vil jeg gerne vedkende at jeg er en særdeles aktiv fodboldfan. Jeg står næsten hver søndag på tribunen iklædt min holdtrøje og synger sange, vifter med flag og råber af og til lidet flatterende ord til dommer og modstanderholdet. Har vi ikke alle mødt disse frådende, ophidsede og til tider konfliktsøgende individer, som ikke alle kan kategoriseres som ‘specielt tiltalende’?”

Det vi ikke ser når der er fodbold i tv eller man selv går til kamp, er at der er lagt rigtig mange timer og overvejelser om hvordan man kan komme uro til livs og hvordan man kan skabe en positiv stemning op til og under kampen - til glæde for alle.

Selv har jeg i omkring 10 år været tæt knyttet til FC Nordsjælland hvor jeg har været næstformand for den officielle fanklub, WildTigers. Heldigvis har FC Nordsjælland ikke haft de store problemer med fans der ødelægger det for de andre, men der er alligevel en del beslutninger, der skal tages omkring sikkerheden før, under og efter en kamp.

Der afholdes ofte møde inden kampen, hvor sikkerhedschefen og fanklubben vurderer den kommende kamps risikoniveau. I fanklubben har vi en fornuftig føling med de forskellige “fraktioner” og hvem der eventuelt kunne tænkes at foretage sig ting som ikke accepteres på stadion. Det betyder at kontrollørerne på stadion allerede fra portene åbner, har en mulighed for at følge disse personer, og gribe ind hvis det er nødvendigt.

Det giver os andre fans ro til at skabe det vi er der for:
Den gode stemning!

Venstre: Her har vi så Lars Hintze og hustru Heidi.
- Any given sunday

Ovenfor: Eksempel på TIFO.

“ Samarbejdet mellem FC Nordsjælland og WildTigers er ikke et specielt fænomen - tværtimod. Langt de fleste klubber i divisionerne og superligaen har dette samarbejde. Selv fanklubberne imellem arbejder sammen.”

Sammenhold og samarbejde

Samarbejdet mellem FC Nordsjælland og WildTigers er ikke et specielt fænomen, tværtimod. Langt de fleste klubber i divisionerne og superligaen har dette samarbejde. Selv fanklubberne imellem arbejder sammen. Fra 2.division og op, er der en forening som sørger for sammenhold og samarbejde. Dansk Forening for Fodboldfanklubber (DFF) er - udover at være et fælles talerør over for DBU - en forening som vil fodboldvolden til livs og skabe trygge rammer for den almindelige fodboldfan/familie, som gerne vil se en kamp på stadion uden at skulle frygte for deres liv og lemmer.

“Good Hosting”

Et begreb der arbejdes meget med hos klubberne, er “Good Hosting”. Det betyder kort fortalt, at gæsterne fra udeholdet skal føle sig vel modtaget på stadion. Det går lige fra muligheden for at komme til stadion, købe sin billet og til hvor nemt og hurtigt det er at købe sine øl og pølser, komme på toilettet med videre. Uden at skulle gøre det i selskab med hjemmeholdets fans.

“Fodboldmobning Nej Tak”

Naturligvis inkluderer “Good hosting” også at gæsterne mødes af kompetente kontrollører, som med et smil og venlighed, byder dem velkommen.

Hvis man byder sine gæster ordentligt velkommen, vil de for det meste også opføre sig pænt.

Vi har hos Wild Tigers holdt en del arrangementer og budt vores modstanders fans på frokost, gløgg eller blot en øl før kampstart. Vi har en del samarbejde fanklubberne imellem, så som “fodboldmobning Nej Tak”, hvor FCN, Brøndby, FCK og Lyngby arrangerede en fodboldturnering for børn og unge.

Uro og medløbere

Nogle deltagere til en fodboldkamp mener desværre at vold, ølkast, romerlys og ballade generelt hører sig til. Jeg erkender at det er et fåtal, der direkte begår hærværk og vold, men det er også mit indtryk at for hver en person der laver ballade, er der mindst 10, som dækker over dem.

Derfor er det en utrolig vigtig opgave for klubber, fans og kontrollører at få spottet de personer der aktivt laver uroen, inden de når at få for mange medløbere.

Vi har prøvet at skulle følges ud af stadion til vores bus omringet af politi og vagter blot fordi vores hold vandt en fodboldkamp, så modstandernes fans stod og ventede på os med håb om ballade.

Det at bruge hver søndag på et stadion et eller andet sted i Danmark er noget man gør fordi man elsker det og så har det meget at sige om man bliver mødt af sure mennesker i orange veste eller om man bliver mødt med et smil og en sjov bemærkning.

Hvad er tifo?

Tifo, er en forenkling af det italienske ord tifosi, som betyder passioneret supporter. I dag bruges tifo mest som betegnelse for spektakulær koreografi udført af fans på tribunerne i forbindelse med en sportsbegivenhed, oftest en fodboldkamp. Tifoer ses ofte ved vigtige kampe, og bliver lavet af fans af klubber og landshold. Tifoer er primært arrangeret af en Ultra gruppe eller en fanklub for at vise deres tilknytelse og kærlighed til deres klub, men tifoerne er nogle gange sponsoreret direkte eller indirekte af selve klubben.

Prof. Dr. G. Keith Still is considered the world expert in Crowd Dynamics and his initial interest in crowd sciences has developed into a lifelong passion for public safety.

Crowd dynamics

"We need you to come to Saudi Arabia as a matter of urgency!"

I had heard those words before. The last time was in 2004 following the death of 249 pilgrims on the Jamarat Bridge and the task was, in less than one year, modify the three "Devil Stones" on a 30 year old, 1.2Km long, 80m wide concrete super structure. This was an intense task, working with structural engineers to define which bits of concrete we could remove and how to support the structure.

Working in the Middle East, specifically as it involved a site that had several mass fatalities, not the best safety record in the world, well, I guess you could say intense. Just the job for a mathematician!

"What is the project this time?" I asked. "The redesign of the Holy Mosque in Makkah" came the reply.

This is the centre of the Islamic world and I was asked, along with some other experts, to evaluate a design proposal to change the design of a super structure that hosted 500,000 worshippers 5 times per day. What would these design changes have on the crowd dynamics for half a million people? Again - just the job for a mathematician.

Contrary to popular belief, mathematicians are not dusty old professors with tweed jackets and leather elbow patches scribbling on chalk boards (I, myself, prefer a white board to scribble on and ride a big, black, loud, kick ass, Harley Davidson). So how does a motorbiking maths geek get called on to assess crowd safety on some of the worlds most demanding projects half way around the world?

Hillsborough 1989, 96 people died, 411 injured. In 1992, while standing in a queue to get into Wembley Stadium, a queue that was twice the size of the queueing system at Hillsborough, I noticed the crowd moving in an odd manner. This is where the mathematician became interested in crowd safety and the Science of Crowd Dynamics was born.

How do crowds form and move?

How and when do they reach critical masses? When does a moving crowd become dangerous? Looking into the subject revealed a series of repeating incidents, ingress overwhelmed, Crowd injuries during egress....design problems, management problems, information problems.....design, information, management - the root (distal) causes of all mass fatalities were down to three key dimensions.

Then it's a question of working out safe upper limits for different sizes of crowds and different types of venue. How many people can this space accommodate for static and moving crowds?

What made the job in Makkah so safety critical was this - the first time we'd really know if it worked was when 3,000,000 people moved across the structure PER DAY for three days.

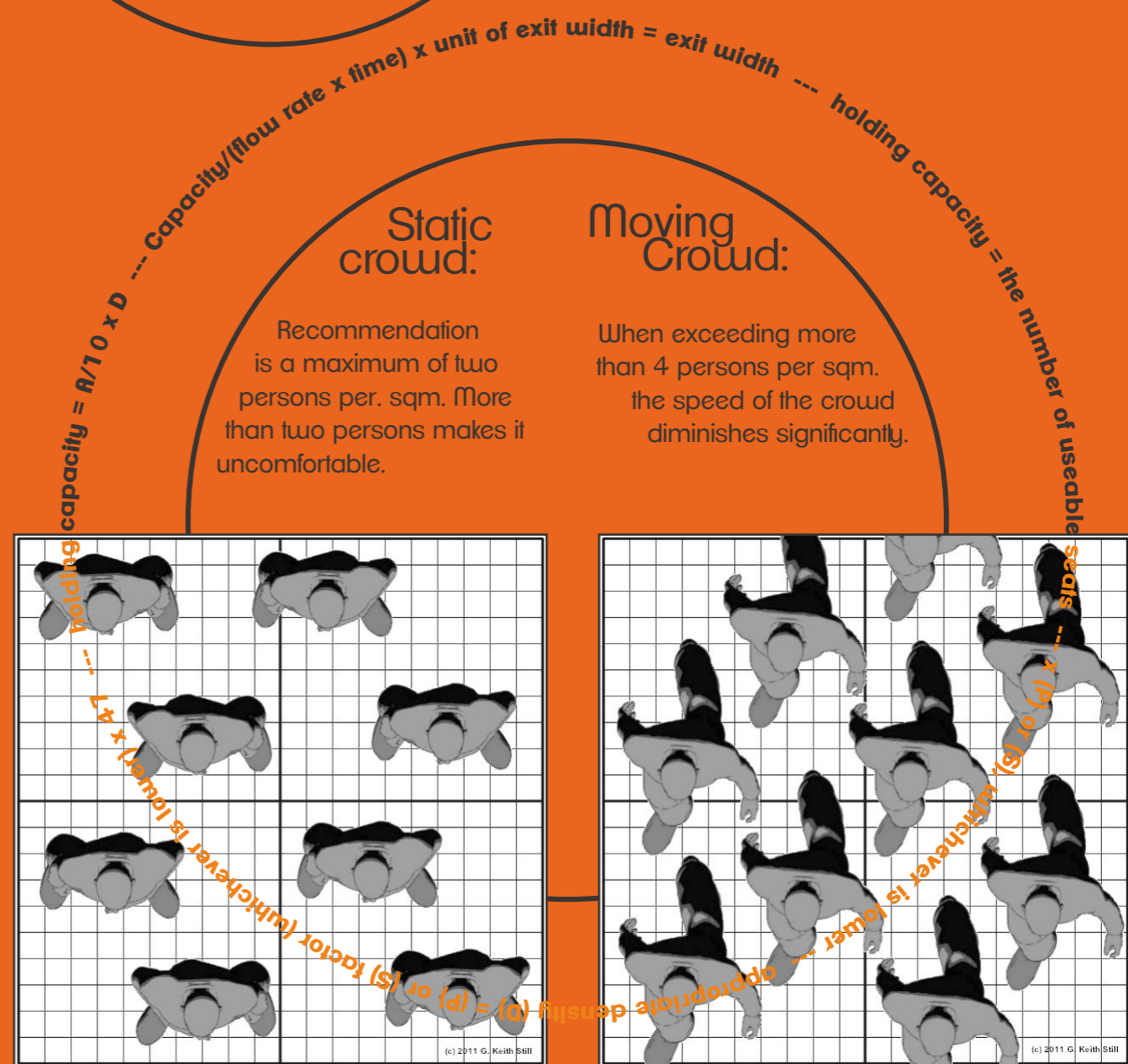
Let me explain.
An event consists of three phases - ingress, circulation and egress. Crowds coming to an event (**Ingress**), Crowds moving around an event (**Circulation**) and Crowds moving out of an event (**Egress**).
Normal and emergency situations affecting crowds differently during different phase. So what influenced the crowd behaviour - design (obviously) the spaces that crowd form and move depends on the spaces they have available. We can evaluate that using templates.

The principle is if you can do a simple calculation and show that it doesn't work then it doesn't work! If you do simple calculation and the numbers do work then you may then need to drill in more detail, but the basic foundations are there. Just the kind of a job for a mathematician.

So whether this is the biggest, most dangerous crowds spaces in the world, or my village fireworks display (500 people - but they know where I live) the principles are the same. Every event has three phases (ingress, circulation and egress) and crowds need appropriate spaces for safety.

Over a two day workshop we teach the principles of crowd dynamics in built and complex spaces using a tried and test methodology, easy to demonstrate and easy to understand, applied to delegates case studies and material.

For further information including case studies and details of the work in Saudi, see www.CrowdModelling.com.

Musikkens hus

Facadeudsmykningen er skabt af kunstneren Dan Sterup-Hansen. I baggrunden skildrer 9 friser menneskets liv og færden og hovedmotivet symboliserer 'menneskets kontrol over det maskinelle, hjulet som menneskets tjener'.

Store Vega - Kongresssalen: Læg mærke til de mørke palisander vægge og smukke dekorationsdetaljer som er med til at give den gode stemning.

Vega Lounge - Nina Bang salen: Et populært sted til cocktails og dans. Som noget særligt i forhold til de andre sale er væggene her beklædt med lyst birketræ.

Vesterbro er et af de mest mangfoldige kvarter i København. Som Oskar Jensen, programchef i Vega siger; "Vesterbro er gået fra at være et slidt, småbrygget område til at være et smart distrikt." Området omkring Istedgade bærer præg af de store kontraster der findes; 'Red-light' distriktet med pornobutikkerne og narkomanerne, Skydebanen- hvor de hippe børnefamilier leger, Halal-slagterne og shawarmabiksene tyder på et multikulturelt sted og genbrugsbutikkene ligger side om side med trendy designer butikker.

I hjertet af kvarteret ligger Enghavevej 40, adressen på det tidligere 'Folkets Hus'. En adresse der allerede fra 1894 fungerede som arbejderbevægelsens højborg og et sted hvor alle var velkomne. I 1950'erne blev det gamle Folkets Hus revet ned og et nyt moderne hus blev bygget. Den kendte arkitekt, Vilhelm Lauritzen, designede alt i huset, inderst til yderst. De næste tyve år blev det nye hus flittigt brugt, indenfor fagbevægelsen, til møder, kongresser og forsamlinger. Aktiviteterne i huset begyndte dog stille at dale og i løbet af 1980'erne var de indskrænket til banko aftener med de lokale pensionister og mange af salene blev udlejet til Arbejdernes Bibliotek og Arkiv. I 1993 blev huset sat på tvangsauktion.

Tre år efter, i forbindelse med Kulturbymuseet 1996, blev huset gennemrenoveret og genåbnet som Vega - Musikkens Hus. Dét at huset er placeret midt på Vesterbro påvirker Vega positivt, mener Oskar, "Vega er et kultursted der ligger tæt på spisesteder og barer- det ligger godt i lokalområdet."

Mangfoldigheden fra kvarteret sniger sig også stille ind ad døren og man vil kunne opleve alt indenfor musikkens verden. Oskar fortæller at "huset er med til at give publikum og artister en speciel oplevelse, der er de ideelle rammer for begge parter. Huset spiller med. Det er ikke kun egnet til én bestemt genre, men alle typer musik kan komme til sin ret. Den åbne arkitektur og de mange sale gør det muligt at placere en bestemt koncert det rigtige sted." Det er bl.a. det der gør at publikum har en positiv forventning når de skal til koncert i huset og derfor gør det heller ikke noget hvis en koncert bliver flyttet fra én sal til en anden indenfor huset, for det publikum kommer for, er en koncert i Vega.

Musikkens Hus er præcis dét. Et hus hvor der er tre etager dedikeret til at levere fantastiske musikoplevelser for gæsterne. Huset består af to koncertsale, Store Vega og Lille Vega samt to mindre sale, Vega Lounge og Ideal Bar, der begge er ideelle musik/dansesteder til en tur i byen. Udover de fire sale har huset også en del mindre sale der kan bruges til forskellige formål, f.eks FN salen der ofte bruges til VIP-arrangementer i forbindelse med koncerter i Store Vega.

Det er netop fokus på musikken der gør Vega til noget helt specielt. Lokalerne er, fra arkitektens side, designet således at de i sig selv har en rigtig god akustik. Den store mængde træ på gulve og vægge giver en varm og rar lyd. Udover det har eksterne lydeksperter været med til at optimere lyden og der er investeret en hel del penge i at få topmoderne lydudstyr installeret. Så uanset om man er til en aften med et højt heavy metal band eller med en stille singer/songwriter så vil lyden være i orden.

Om det at arbejde i Vega siger Oskar, "selvom der er koncerter mange dage i træk er det med meget forskelligt musik og et meget forskelligt publikum. Stemningen og fleksibiliteten i huset gør at uanset hvilken musikform det bliver spillet er det tit at artisten træder frem på scenen og siger 'hvor er det dog et fedt sted I har her' og 'det bliver godt i aften'. Stedet er med til at give artisten og publikum en helt særlig oplevelse, og ofte vælger artisten at komme tilbage til Vega."

Vega er et helt særligt sted - prøv engang at kigge dig omkring næste gang du kommer forbi. Læg mærke til hvordan huset i sig selv er en oplevelse, både udefra og indefra. Tag et ekstra kig på de små detaljer - lysekronerne, trappeopgangene, ja, endda lyskontakterne.

Kig dig omkring og sug den fantastiske stemning til dig - og selvfølgelig: nyd musikken!

Når du går rundt i København så prøv at lægge mærke til Vilhelm Lauritzens funktionalisme i andre af hans hovedværk: Shellhuset, Radiohuset (fredet), den gamle lufthavnsterminal(fredet), Daells Varehus og Nørrebro Teater. Vega er i øvrigt også en fredet bygning.

CEES MUURLING of Mojo Barriers: THE EVOLUTION OF CROWD BARRIERS

Mojo Barriers is one of The Netherlands' best known live event suppliers. The company is based in De Meern and has been supplying safety barricades to live music, cultural and sporting events across the globe for over 20 years. Here, managing director Cees Muurling tells MOVE how the company – and the industry – has progressed during that time.

Mojo Barriers started as an offshoot to Mojo Concerts in 1988 after it became apparent that there was a growing need for improved audience safety, especially for the staging areas of outside events. Events, especially in our core business area of concerts and festivals, were growing bigger by the year and organisers knew that they needed to have a safe space between the stage and the audience to allow security and first aid personnel easy and safe access.

It's crazy now to think about what was being used at the time – basically anything that would 'just about' do the job – from bike rack to plywood or scaffolding.

The materials and technology just weren't suitable and Mojo Concert's growing awareness of health and safety, and organisers taking their responsibilities towards audiences more seriously, meant there was a need for an efficient, viable and safe solution.

A few options were designed but the first edition of the steel barricade model created by Mojo Concert's MD, John Mulder, proved a major hit due to the ease of set up, durability and adaptability.

"Originally intended for use at Mojo Concert's own events enquiries

were soon coming in from elsewhere. It grew from there and soon every major artist was using the system including Prince, U2, Rolling Stones and more recently Muse, Take That and Beyonce. This led to Mojo opening an office in London, UK in 1998 and Colorado Springs, USA in 2003. Since then we've continued to expand our international distributors and we now have over 12 partners in countries including Australia, Finland, Norway, Denmark, France and Japan."

Mojo Pressure suits is used to monitor the amount of pressure being put on a specific person in an area. (The suit is worn by the girl with the green cap)

“It's crazy now to think about what was being used at the time – basically anything that would 'just about' do the job – from bike racks to plywood or scaffolding.”

The core of our success

By using proper stage barriers event organisers soon realised that not only could their events become safer – but also more profitable. Having correct, carefully planned and implemented barrier systems meant that many organisers were able to increase capacity.

At the core of our success has been consistent and committed product development and over the years we have introduced a wide range of products to suit the needs of the international live events market. These include line up gates, bar barriers, curved sections, mega exits, and our innovative Gatekeeper system which was launched in 2009. Gatekeeper is a turnstile system which uses propriety software to count people in and out, monitoring and controlling people at real time.

But perhaps the biggest change came in 1998 when we changed our standard steel barriers to aluminium. This is much lighter than steel and with the changes to international health and safety laws, meaning that the crew could only lift a certain amount. The new lighter system met all guidelines and requirements. The 40 % weight saving created by the change in material also meant that our product was much more cost effective to both transport and set up.

But it's not just the product we take pride in. At the core of our offering is a detailed and thorough knowledge of crowd management built up over two decades. Every project is individual and we create barrier configurations that are unique to the event itself and take into consideration audience demographic, site layout, the culture of the country, weather predictions and the musical/event genre among many other factors.

Effective cooperation and communication with key stakeholders on an event is vital to determine these factors – security, promoter, supplier, and local authorities all need to work together.

Continues on next page

*Foo Fighters Audience
Milton Keynes, 2011*

*Grace Jones
Hyde Park, 2011*

“ The Prodigy refused to play without a stage barrier for the 500,000 strong crowd. Even artists themselves are becoming educated on the role stage barriers play in keeping them, their crew and their fans safe ”

BLMS at Roskilde Festival

Safety, of both audiences and event personnel, has, and always will be, the cornerstone of our approach.

That's why in 2006 we developed the BLMS (Barrier Load Monitoring System) and embarked on a cutting edge research programme with Bucks New University. The BLMS system incorporates pressure sensors into the load bearing arms of the barrier and feeds back data in real time to an on-site computer. The technology has also been used at Reading and Leeds festivals and 2011's Roskilde festival in Denmark.

We're currently looking for further international events to take part in the programme, which will compile scientific evidence for the first time on barrier configurations and create a global database which will become a go-to resource for the events industry.

20 years of experience

As Mojo Barriers originated from Mojo Concerts there has always been vast company knowledge of safety and building safe event environments.

I've worked in the live events industry for over 20 years, and started with Mojo Concerts in 2000. I dealt with health and safety for events larger than 10,000 people. I joined Mojo Barriers as managing director in 2009 after Patrick Jordan passed away. He is sadly missed by all at the company and across the entire industry.

I've been amazed at how much the industry has changed since the company began in 1988. Crowd barriers are now an integral part of live event safety— with our teams an essential part of the event planning and health and safety process.

The need for barricades

The barricade design itself hasn't changed too much (apart from the swap to aluminium we've already mentioned), but attitudes of production managers and tour managers have, and the understanding they have of what we do and the benefit it can have for them and their events, has grown. It continues to grow among the responsible event professionals, and this has always been a vital aspect in allowing the barrier industry to grow and diversify.

Mojo Barriers has remained at the forefront of the sector, despite the marketplace becoming increasingly crowded (there are lots of new players in the market – but competition is healthy and keeps markets viable). I believe the reason for this is simple – it's our close relationship with the industry meaning we're tuned to their requirements, our consistently evolving product portfolio and our experienced, professional project managers and crew.

20

Reading Festival

“ Crowd safety is all about what could happen; planning for incidents and for artists doing the unexpected. Barriers are there for prevention, providing the vital opportunity to provide security and first aid access to the crowds. ”

There is no Holy Grail in this industry – it's down to constantly working on what you know and learning from your experiences, which is what we've been able to do over the past two decades. I think this is reflected in the evolving barrier configurations implemented at events such as Reading and Leeds festivals where we have been able to work with organisers over a period of X years to create incredibly bespoke front of stage configurations which work precisely for that event.

From Riots to Football Matches

What's also been interesting to see is the expanding reach into other sectors. Barrier companies have huge experience dealing with large crowds at music events and this knowledge has been noticed by other event professionals – meaning more and more clients outside of our core business are coming to us for advice, guidance and supply. This has seen our work expand into a whole host of other areas including sports, retail, film premiers and local authority events. Across all of these sectors there has been an increase in safety awareness and the drive to look for solutions, leading to a vast client portfolio for us. Last year saw us providing

barrier systems for everything from riot control at a major shopping centre during the London Riots to large public gatherings and football matches.

Classic Stage Barrier

Stage barrier is more of an integral component of event infrastructure than it was and there is a growing demand for barriers. This is great news for the industry and also testament to the knowledge and growth the barrier sector has experienced. As for the future, I think that Mojo Barriers will continue to grow and develop, further cementing itself at the forefront of event safety. And as the events at Poland's Woodstock festival proved this year (where The Prodigy refused to play without a stage barrier for the 500,000 strong crowd), even artists themselves are becoming educated on the role stage barriers play in keeping them, their crew and their fans safe (although still more education is needed here).

Standardisation needed

What's perhaps surprising though is that at the moment there are no international standards in stage barriers or their layout, simply guidelines on what barriers should

withstand pressure wise such as the UK's purple HSE guide. But, not all new players abide by these guidelines. I believe that there needs to be an international standardisation and set regulations. Just getting 'X' metres of barricade should no longer tick the box. This standardisation in expectations is something that Mojo is pioneering and we believe that our BLMS research will play a large role in making it happen. Crowd safety is all about what could happen; planning for incidents and for artists doing the unexpected. Barriers are there for prevention, providing the vital opportunity to provide security and first aid access to the crowds, to demark an area and allow control of capacity and numbers. The role they play in safe events shouldn't be underestimated and I think that the industry has an exciting future ahead of it.

For more information on Mojo Barriers or advice and guidance on barriers for your event visit www.mojobarriers.com.

En hilsen FRA HELVEDE

Med 7 år som promotor hos Live Nation, tidligere ansat i musikgruppen på Roskilde Festival samt booker for spillestedet Gimle - og ikke mindst et helt liv som hård-rocks musikentusiast, var Jeppe Nissen en af de startende kræfter bag projektet COPENHELL. MOVE har interviewet manden bag den populære danske Metal-festival.

Der har manglet en festival for det danske metalpublikum, og med afsæt i Live Nations kompetencer og kontakter til den tungere del af livescenen blev idéen om at skabe en festival, hvor der var behov for den, til virkelighed.

Året rundt har Live Nation kontakt til agenter inden for metal og hårde rocknavne, og fx. ejes den store DOWNLOAD-festival også af LiveNation. Dermed var der i høj grad mulighed for at bruge de interne kompetencer til at stable konceptet på benene.

I 2012 har COPENHELL navne som Slayer, Killswitch Engage, Immortal, Lamb of God og Marilyn Manson på plakaten.

COPENHELL fra 2010 - 2012

"Der er ingen tvivl om at vi rammer et krævende publikum når vi henvender os til metalfolket, og derfor har det været vigtigt for os siden starten, at være seriøse over for vores gæster. Vi bruger utrolig meget tid på at det skal være en **metal**-festival og ikke blot endnu en festival.

For at blive et alternativ til fx Roskilde Festival, og svenske Metalloun er vi jo nødt til at selv indhente de største navne og holde en helt særlig festival. Samtidig er det vigtigt at det ikke bare handler om at tjene hurtige penge, men derimod at tilbyde vores gæster en seriøs metal-festival som vinder plads på sommerens pakkede festival-landkort."

Det er vigtigt at det ikke bare handler om at tjene hurtige penge, men derimod at tilbyde vores gæster en seriøs metal-festival som vinder plads på sommerens pakkede festival-landkort.

To dage i metallens navn

Copenhell 2012 løber af stablen den 15. + 16. juni på Refshaleøen. Festivalen er udendørs, og der er mulighed for at købe billetter med tilhørende telt, som er slået op ved ankomst.

Billedet af "Burning man" er fra COPENHELL 2011 er taget af Claus Michaelsen

Fortættes på næste side...

De helt store oplevelser i 2012

"Jeg glæder mig rigtig meget til Lamb of God, det tror jeg bliver et brag af en koncert. De har netop udgivet en ny plade, som er fremragende. Jeg mener også at et band som finske Korpiklaani bliver en oplevelse. Der er fuld fart på dem, og de synger primært om øl, jagt og sprut. Det er anderledes og en stor fest. Sidst men ikke mindst: Slayer fejler jo aldrig, det er jo kæmpe stort! Det virker som om folk accepterer at COPENHELL vender tilbage og bliver en tradition, for billetsalget går strygende og der mangler endda hele 6 navne på vores lineup"

Sikkerhed og respekt på COPENHELL

"Det er fantastisk at have skabt et rigtig godt ry som en festival hvor musikken og den tilhørende kultur er respekteret, og lige netop respekt er i høj grad dét, det handler om for Live Nation som arrangør. Vi forsøger at behandle vores publikum godt og bruger derfor ikke hårdhændede vagter med sure miner og regler som skal overholdes."

"Live Nation samt vores sikkerhedsfolk på COPENHELL kender til kulturen i metal-scenen og accepterer derfor moshing og crowdsurfing, så længe sikkerheden er under kontrol. Og det er den - der er faktisk ekstremt meget styr på det. Alle gæsterne bliver mødt med smil og respekt og det avler smil og respekt den anden vej. På denne måde opnår vi en effekt der forstærker sig selv hele tiden og folk passer på hinanden. Vi ved at langt de fleste af de gæster der kommer til COPENHELL ofte tager til denne slags koncerter, og de ved derfor hvad de går ind til."

Metalpublikummernes festival - om 5 år?

"Om 5 år tror jeg at COPENHELL i endnu højere grad er et alternativ til nogle af de store festivaler nationalt som internationalt, måske endda et alternativ til den tyske Wacken Open Air.

I og med at Copenhell allerede er en stærkt etableret og seriøs metalfestival med lav billetpris og beliggenhed i København, er det en festival med kæmpe potentiale. Selv med to år med dårligt vejr, har de fede metalkoncerter og tilhørende fest været i fokus og det bliver den også i de kommende år!"

AS KIND AS HELL

Uddrag af artikel fra Metal Moments - 7. november 2011

Live Nation's second Copenhell festival in Denmark pulled a bigger crowd than the first, but it was the behaviour of the security that drew the attention of UK heavy rock mag Metal Moments:

"They were probably the kindest and most considerate group of guards I have ever seen at a festivity such as this (and I have tried quite a few by now)," the reviewer said.

"I mean, the guy who got a dildo stuck in his ear during the Anvil show shrugged it off with a smile and a laugh," he explained.

The bands were as heavy as last year but the rain wasn't. Live Nation promoter Jeppe Nissen was pleased to see 8,000 fans on Copenhagen's old industrial works site at Refshaleøen, well up on the 5,000 who braved last year's stormy weather."

The June 17-18 lineup included Judas Priest, Korn, Morbid Angel, Kvelertak, and Mayhem.

Jeg er ikke fan af metal, MEN JEG ER FAN AF METALFANS!

Christina Bach, ConCom Safety

Jeg er ikke selv metalfan, men tænkte at jeg da lige skulle prøve at opleve stemningen på COPENHELL. Og sikke en stemning!

Mine fordomme om "metalfosser" blev gjort til skamme. Aldrig har jeg oplevet så disciplineret en flok gæster. Det var fantastisk at se dynamikken blandt dem, for alle kender "reglerne" for circlepits og moshing. Når det gik lidt for hårdt til, blev der lige sagt "er du ok?" og så var de i gang igen.

Der var ligeledes stor respekt at se i indgangene, når der var småregn, men alle ventede pænt til det var deres tur. Uden så meget som et skub, og med et stort smil på læben for nu var det snart tid til "Helvede".

Alle passer godt på hinanden, selv om det for ikke-indforståede kan se lidt vildt ud. COPENHELL er klart et frirum til at dyrke metal på metal's præmisser. Derfor oplevede jeg COPENHELL som et helt unikt event.

Live Nation samt vores sikkerhedsfolk på COPENHELL kender til kulturen i metal-scenen og accepterer derfor moshing og crowdsurfing, så længe sikkerheden er under kontrol. Og det er den - der er faktisk ekstremt meget styr på det.

Lange arbejdsdage med luksus

ConCom Safety rykkede over grænserne og drog til Schweiz for at rådgive på en festival. Johnny Jønsson, projektleder i ConCom Safety, fortæller sine kolleger om hans personlige oplevelser ved et job i et internationalt miljø.

SummerDays Festival er en familie festival i Arbon, Schweiz, og ConCom Safety var hyret ind som konsulenter omkring publikumssikkerhed. Dette gjorde ikke at det blev en kedelig tur, langt fra. Det var både spændende og lærerigt!

Morten "MT" Therkildsen var selvfølgelig selvskrevet til turen, og jeg var så heldig at komme med som "det tynde øl". Vi mødtes i Kastrup lufthavn og fløj til Zürich. På vejen fik vi snakket lidt om vores forventninger til arbejdet i Schweiz.

Da vi landede i Zürich, blev vi hentet af én fra 4 Safe, som er det firma, der står for sikkerheden på festivalen. Køreturen fra Zürich til Arbon tog en times tid og det gav os mulighed for at høre lidt

mere om festivalen fra vores chauffør.

SUMMER DAYS FESTIVAL ARBON

Da vi kom til Arbon, blev vi ført ind i festivalens hovedkvarter, hvor vi mødtes med 4 Safe's overhovede, MT's med-student fra Bucks New University, Andy Metska, som viste os rundt i det meget fine HQ.

Festivalområdet var nogenlunde på størrelse med Orange Scenes område på Roskilde Festival. Der var én scene, som lå ud til en stor sø. Selve sceneområdet var af en fornuftig størrelse, men det tog ikke MT særlig lang tid at se at der var plads til forbedringer, især omkring bagscene- og kunstnerområdet.

Efter inspektionen af området fik vi mulighed for at få en længere snak med Andy, bl. a. om hans ideer til vores funktion på festivalen. Her kom det også frem at der var udgivet stormvarsel til fredag aften, hvor festivalen ville være godt i gang. Det gjorde lige pludselig hele festivalen - lidt mere - spændende, da jeg aldrig før har været ude for at vi skulle være klar til at evakuere en koncert, og slet ikke på en festival. Det var dog lidt svært at forestille sig, da vejret på dette tidspunkt var rigtig fint, og nok noget af det bedste sommer jeg havde set det år.

Foto: Peter Hummel

Foto: Peter Hummel

Så var det tid til at blive indlogeret i området. Desværre var alle hoteller i Arbon fuldt booket, så vi blev kørt til en nabo by, og måtte her lide den tort at blive installeret på et 5 stjernet Spa hotel. Øv for pokker hvor var det dog ærgerligt! Det var i hvert fald ærgerligt at jeg ikke så at det var et Spa hotel, før næste morgen, for mens MT lå og plejede sin tiltagende influenza, kunne jeg jo have spildt tiden med boblebade, sauna og dampbad. Desværre var den chance forspildt, men til gengæld var morgenbuffeten rigtig god, med stort set alt hvad hjertet kan begære til en lang dag i musikkens tegn.

Da vi havde spist og ringet efter en chauffør, satte vi os ud foran hotellet i det gode vejr. Her fik vi set at det var i den dyre ende af skalaen. På parkeringspladsen holdt den ene Audi A6 efter den anden, før den blev afløst

af både Mercedes og Maserati og den slags "fattigmands" øser. Vi blev hentet af Andy (i godt nok den største man kunne få, men stadig en Skoda) og tog til HQ, hvor vi blev introduceret til diverse supervisorer og team ledere.

Vi blev bl.a. gjort opmærksom på deres Service Team med en lille historie fra deres første SummerDays festival. Fordi de skulle blende ind i mellem de almindelige gæster, blev de udstyret med et almindeligt gæste-armbånd, der, tilfældigvis, var i en ganske pink farve. Dette havde de brokket sig lidt over, da de jo alle var temmelig bredskuldrede og tatoverede, og derfor da ikke kunne gå med den slags "løse-armbånd". Det resulterede så i, at de fremover blev kaldt "Hello Kitty Team", og stadig hedder det i dag...

Vi tog til bagscene området, der var vores arbejdsplads, som Stage Security Manager og Assistant, og fik hilst på Stage Manageren, som viste sig at have været rundt med en række shows, som også havde været forbi København.

Vi observerede alt hvad der blev lavet i bagscene området, så vi kunne komme med vores ideer til forbedringer. Ellers gik vi til hånde der, hvor vi kunne hjælpe til.

Festivalens første musikalske indslag var Marla Green, som indtog bagscene området med hilsenen, "Don't you have a bar around here?" Og så var der ellers blues for alle pengene.

Vi brugte tiden på at se på arbejdsgangen i fronten og på scenen, og kunne se at der var en meget afslappet indstilling til tingene. Efter Marla Green, gik Eric Burdon og hans version af the Animals på scenen, og fortsatte med the blues. Det var lidt stort at se det første nummer jeg lærte

at spille på guitar, House of the Rising Sun, udført live af manden der sang den i sin tid. Næste kunstner var Manfred Mann's Earth Band, de spillede alle deres hits fra 70'erne, og det var et show der var rigtig godt gang i.

Foto: Marcello Engi

Foto: Peter Hummel

Foto: Marcello Engi

Stormvarsel og sikkerhed

Så skete det: Stormvarslene nærmede sig og vi var til møde med alle supervisorer og Hello Kitty teamet for at få styr på hvad vi skulle gøre og hvordan vi evt. kunne mindske risikoen ved stormen. Det første blev at bede Roger Hodgson om at udskyde sin koncert i den tides tid stormen ville være, eller i hvert fald indtil sikkerhedskommandoen gav grønt lys. Scenebyggerne havde pludselig temmelig travlt med at få hevet den pressening, der sad på den bagerste del af scenen til side, så vinden forhåbentlig ikke ville vælte scenen.

En del af Hello Kitty teamet blev sendt ud på pladsen og sørge for at bodernes personale fik gjort de små tætte bare nogenlunde sikre. Resten blev sendt til V.I.P. baren, for at sikre denne. Det var en pæn stor bar, stillet på en platform et par meter over jorden med et party telt over hele dette areal. Det viste sig at være en lidt hårdere opgave end først antaget, da teltet havde svært ved at modstå vinden og derfor skulle evakueres.

Det blev heldigvis ikke så slemt som frygtes. I modsætning til et par andre festivaler denne sommer, så var der ingen tætte væltede, og heldigvis ingen personskader. Men der kom da et par gedigne vindpust denne aften. Roger Hodgson gik på scenen, og spillede alle de kendte sange fra sin Supertramp-tid. Et rigtig godt show, som

endnu en gang fik sat gang i publikum. Efter denne perle af gamle hits, gik Jimmy Cliff på og afsluttede denne blues/rock nostalgiske aften af med et reggae show i et pænt højt tempo. Ret godt gået af en mand i hans alder. Spørger du mig, så er det sgu fedt at se folk, som stadig kan og elsker det de laver. En alt i alt fed aften, hvor vi arbejdsmæssigt havde set nogle steder vi ville forsøge at ændre en smule dagen efter.

Lørdag med blandet musik

Lørdagens musik program var, for os, ikke Schweizere, noget mere kedelig rent genkendelsesmæssigt, da den hovedsageligt bestod af Schweiziske kunstnere, og en enkelt tysker. Vi havde nu fået hele ansvaret for acces til bagscenen, og det skulle vise sig at give lidt udfordringer for det lokale personale.

Under hele lørdagen, var vi blevet advaret om en bestemt kunstner. En populær ung mand som var blevet nummer to eller tre i den Schweiziske X-Factor, og dermed havde en masse unge fans. Hans Security Manager havde et ry for at kaste rundt med kommandoer og var ikke vant til at få sat grænser. Vi ville lige tale med ham inden deres show skulle køre af stablen, men da han ikke talte engelsk måtte vi tale med kunstnerens tour manager i stedet. Det viste sig at Security Manageren var blevet en smule forlegen over at der var kommet et par udenlandske sikkerhedsfolk, og

spurgte ind til, hvordan deres show ville forløbe. Pludselig havde han fået nogle grænser og vi havde ingen problemer overhovedet.

Højdepunktet Texas

Nu kom vi til aftenens højdepunkt for os danskere, at Texas skulle spille. MT havde talt med deres tour manager, og fået at vide at, de, under ingen omstændigheder ville have folk på bagscenen, som ikke var udstyret med et Texas-laminat, eller havde en aktiv funktion på bagscenen. Det blev mit job at håndhæve dette. Jeg måtte høfligt men bestemt afvise alle dem der prøvede at komme med alverdens undskyldninger om hvorfor det var i orden at netop de, gerne måtte være på scenen. Derudover var det også en prøvelse at få de teknikere, som egentlig var færdige med deres job, til at forlade scenen. Jeg har aldrig set nogle pakke deres gear sammen så langsomt.

Så kom min bedste oplevelse, eller i hvert fald mest lærerige oplevelse. Kunstneren, som havde spillet lige før Texas ville op og se hvordan hans kolleger fra Scotland klarede sig. Men da han jo var færdig med sit set, og ikke havde et Texas laminat havde han ikke noget at gøre på scenen mere. Dette måtte jeg pænt fortælle ham. Men han talte åbenbart heller ikke så godt engelsk, så jeg gav ham samme smøre på tysk, som han jo ikke kunne modsige sig at forstå.

Eventskolen.dk

Eventskolen.dk - Din partner til uddannelse af eventpersonale!

Følg med - vi åbner 1. marts!

Vi tilbyder både aften og weekend-kurser samt seminarer og workshops inden for blandt andet:

- Crowd dynamics
- Operationelt Crowd dynamics
- Crowd Management workshop
- Forscene arbejde (FOS)
- Event Konfliktkommunikation
- Basis Steward-kursus
- Vejrrelaterede udfordringer ved events

Vi uddanner i flotte kursuslokaler på Vesterbrogade 149. Gode parkeringsmuligheder, og flere busser lige til døren.

ANDY METSKA
HEAD OF SECURITY
 SUMMERCAYS FESTIVAL ARBON

Et par af de fornævnte teknikere prøvede ellers at få mig til at se igennem fingrene med det og prøvede sågar at sige at kunstneren skulle hjælpe dem.

Lidt senere stod MT og jeg og talte om det der var foregået, og en ældre mand kom imod mig. Imens jeg stoppede MT i hans talestrøm, stoppede jeg herren og spurgte om han havde et reelt arbejde på scenen, hvorefter han viser mig sit gamle Texas laminat. MT fortalte mig at det var Texas' manager. Okay, sagde jeg, så ved han at jeg laver mit arbejde - han kunne jo gå med sit laminat synligt.

Efter Texas gik et spansk punk band ved navn The Locos på scenen og jeg skal love for at de gav den gas. De havde ingen regler for hvem de ville have på scenen, så jeg kunne slappe noget mere af, og se en hel del af deres show, og behøvede ikke at spille bussemand overfor nogen mere.

Afslutning på en god tur

Efter at have sagt pænt farvel til de forskellige i bagsceneområdet, tog vi til HQ, for at afslutte vores opgave. Her fik vi talt med Andy og de andre ledende personer i 4 Safe om vores oplevelser og vores ideer til forbedringer af bagscenen.

Efter endnu en nat, og ikke mindst endnu et besøg i morgenbuffeten, blev vi igen hentet foran hotellet og kørt til HQ.

SummerDays festival sluttes af med en cykel/rulleskøjte-tur for alle der har lyst, i området omkring Arbon og Bodensee, så mange af vejene var spærret af, og det tog lidt længere tid at komme til festivalsområdet. Her kunne vi gå og nyde det gode vejr, høj sol og 27 grader, og få sagt ordentligt farvel til de mennesker vi havde haft fornøjelsen af at arbejde sammen med de sidste par dage.

Turen hjem i flyveren, var noget mat, da jeg var træt og MT var sygdomsramt, men hele turen var rigtig fed, og jeg er glad for at have været med!

Because we tracked the weather forecast before the festival we knew that there was a big risk for strong wind.

To be prepared we signed a contract with MeteoMedia, a company that provides weather forecast for a specific place. They were booked to give weather updates twice a day, and to give me a call if severe weather would appear. It was also agreed that they were on call 24 hours a day.

The severe weather reached us Saturday evening. Because of the preparation I had already made up a 3-phases plan. Phase 1 "ALERT" was initiated when we had reliable data about the upcoming storm. During this phase all involved staff (security and technical) was informed of their actions and roles if phase 2 "secure" was announced.

Eventually phase 2 was proclaimed. All tents were closed but not evacuated The tarpaulin at the back of the stage was opened and the screen and delay speakers at the FOH were lowered. The gig of the artist was delayed and the entrance gates were closed.

The next planned step was to go into phase 3 "EVACUATION" which meant to evacuate the site. Even though the Police recommended to do so, I decided to wait as it seemed that the storm would not hit the site as hard as predicted. Fortunately this turned into reality and we did not have to evacuate.

My conclusion was that the phase-plan worked very well. However i observed that if an evacuation would have been needed it would have been a very difficult operation.

Menneskerne bag uniformen...

ConCom Safety er mere end Eventsikkerhed.

Det siger loven

Når man afvikler events skal man kende til det grundlæggende i lovgivningen.

Denne gang ser vi på bekendtgørelse af lov om køb:

§43 Hvis der er fejl eller mangler i varen kan kunden ophæve købet, kræve den byttet eller bede om afslag i prisen.

§49 Tilyder sælger at bytte varen eller udbedre fejlen/manglen, må kunden "nøjes" med det.

§78 Sælgeren skal udbedre fejlen eller ombytte produktet indenfor rimelig tid, og uden afgift og væsentlig ulempe for kunden. Sker dette ikke kan kunden kræve afslag i prisen.

§79 Hvis der skal afgøres om afhjælpning eller omlevering er sket i henhold til bestemmelserne, tages der højde for hvilket produkt det drejer sig om, hvor stor en mangel der er tale om og kundens behov for varen. Der tages også højde for om sælger for egen regning har stillet erstatning genstand til kundens rådighed.

Kort fortalt:

Man skal levere det kunden har købt, men kan dette ikke gøres skal man sikre at kunden uden større gene får stillet et lige så godt produkt til rådighed. I event-sammenhæng vil dette betyde at hvis arrangøren har undladt at sælge billetter, for at tilsikre at evt. fejl hos kunder kan løses tages dette med i betragtning ved en evt. efterfølgende klagebehandling.

En kunde køber derved ikke en bestemt plads, men snarere en plads i en bestemt kategori. Det er dog vigtigt at arrangøren sikrer sig ombytningen sker uden betydningsfulde gene for event oplevelsen.

Har du en idé?

Har du en god idé, et tip eller en problemstilling som du godt kunne tænke dig at vide mere om?

Måske har du nogle konkrete spørgsmål eller et tip til en god artikel?

Send en mail til redaktionen på move@concomsafty.dk

Tips!

ConCom Safety
ønsker tillykke til...

Ello, Nina, Albert og Emil i julen 2011

Lille Emil som kom til verden d. 24. november 2011. Det er Nina Hvid og Albert Kurbneshis andet barn.

Sara, Heidi, Jesper og Nicklas 10 dage efter fødslen

Betina og Casper Danielsen blev gift i Jyllinge kirke d. 22. oktober 2011. Til august 2012 forventes der familieførelse.

Betina og Casper på bryllupsdagen

Heidi og Jesper Ladegaard fik lille Nicklas den 20. januar 2012. Her ses de sammen med storesøster Sara.

WE ARE MOTÖRHEAD...

... Skråler Lemmy Kilmister ud over Store Vega efter 1½ times intens hæsblesende Rockkoncert. Publikum brøler tilbage og Lemmy slår bassen an i introen til "Ace of Spades"

Jeg har hørt Motörhead siden jeg var 16 (dvs. 25 år) – Jeg har set dem et utal af gange – i starten i det gamle skønne spillested Saga som lå på Vesterbrogade, en enkelt gang i den hedengangne KB hallen og på Roskilde festivals Orange Scene i 2009. - Men ak, nu er jeg selv blevet en aldrende rocker og finder lige så stor lyst i at opleve de gamle ikoner som crowdsafety-medarbejder i ConCom Safety. Således står jeg nu foran scenen i Store Vega, med ryggen til Lemmy og bandet, og nyder de unge heavydrenge ekstase foran Mojo-barrieren! Sådan var jeg selv engang, tænker jeg, mens foden tramper med i takt til de gammelkendte klassikere. Det er faktisk sjovt at stå front stage til koncerter hvor man lige så godt kunne have været gæst. De unge ankommer i god tid og står forventningsfulde op af hegnet og spejder op mod scenen.

Forsigtige spørgsmål kommer "Hvornår går de på?", "Hvem er opvarmning?", "Kan man komme op på balkonen?" Høflige svar fra den gamle og så er isen brudt. Når musikken går i gang uddeles der lidt ørepropper til de helt unge børn som ikke har fået nogen med hjemmefra. Han er da vidst ikke så slem ham den store mand på den anden side af hegnet, synes de at tænke.

2 numre inde i sættet spørger guitaristen Phil Campbell om det er højt nok? "NEEEJ!" skråler publikum og Motörhead skruer lyden endnu højere op (Det vil sige, rigtig højt!).

Den gamle crowdsafety-medarbejder spejder ud over den hoppende og gyngende menneskemængde. Han kigger intens på de helt små op af hegnet. Er de OK? Kan de klare mosten? Presset helt oppe ved hegnet er voldsomt og kan tage pippet fra mange. Det er vores vigtigste opgave at sikre at folk kommer væk fra det pres hvis de bliver bange eller udmattede. Alle de unge er helt med og jeg kan slappe lidt af og synge lidt med på de gamle klassikere. Anerkendende "Thumbs up" og nik kommer fra de forreste rækker...

Ja ja - den gamle her har også været ung engang og Motörhead har altså eksisteret siden jeg var 5 år! Det er altså i 36 år - og de kan stadig!

...AND WE PLAY ROCK'N ROLL!!!

Ja tak, det fandt vi ud af i Store Vega og tak for det! Selvom Lemmy har rundet de 60, så forstår Motörhead stadig at levere et brag af et rockshow og Store Vega er det helt rigtige sted at gøre det!

Lad mig afslutte med lidt personlige tanker om Vega. Vega er efter min mening et af de fedeste musiksteder i Danmark. Tilpas stort til at der kan komme en fed fest. Tilpas småt til at man kan få den intime stemning med. Vega emmer af spillested! Man kan være på gulvet og feste amok med resten af publikum eller man kan gå op og sidde på balkonen og nyde musikken lidt tilbagetrukket.

Jeg glæder mig allerede til næste Vega koncert hvad enten det er som gæst eller på job.

ANMELDelse SKREVET AF
VISTI IVERSEN

HVAD ER DET EGENTLIG DER SKER, NÅR PUBLIKUM
VÆLTER RUNDT I HINANDEN INDE I CENTRUM AF
MASSEN. DET LIGNER EN SLÅSKAMP, MEN ALLE
GRINER OG SAMLER DE FALDNE OP?

MOSHING

"Midt i pitten
er der en stor
gruppe mennesker som
hopper vildt ind i hinanden, og
for den uerfame koncertgæst ligner
det en regulær slåskamp.

- Men de griner og hjælper hinanden op, når de
falder og alle ser faktisk ud til at have det rigtig fedt. Det er
moshing!"

Er det farligt? Man bør være særligt opmærksom hvis man
bevæger sig ind i området hvor der moshes. Der er fart på og man
risikerer nemt at blive overrendt af de energiske mennesker der hopper
rundt.

Der har været ulykker i forbindelse med moshing, hvor gæster er
kommet slemt til skade og endda dødsfald. Derfor er der nogle venues
/bands som ikke ønsker at se moshing overhovedet.

Moshing opstår oftest til musik, som er aggressivt og energisk.
Nogle bands opfordrer selv deres publikum til at moshe og
sikkerhedspersonalet vil være særligt fokuserede på dette.

Nogle koncertgæster elsker moshing og går til koncert med det
primære fokus at være rigtig vild. Det ses ligeledes at netop
disse gæster passer på hinanden, og når én falder ned på
jorden, tjælpes vedkommende hurtigt på benene - herefter
fortsætter moshingen.

MOSHING AND CROWDSURFING IS
PROHIBITED DURING TONIGHT'S SHOW!
PARTICIPATING IN THESE ACTIVITIES WILL
RESULT IN EJECTION FROM THE VENUE
WITHOUT POSSIBILITY OF RE-ENTRY!

move

Made by ConCom Safety

On the move for higher quality

